

22 Φεβρουαρίου, μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Βαραδάτου – βίος.

Σήμερα η εκκλησία μας εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη και του οσίου Βαραδάτου. Ο όσιος Βαραδάτος ξεχωρίζει μέσα στη χορεία των οσίων ασκητών της εκκλησίας για την αυστηρή άσκησή του. Στερήθηκε ολωσδιόλου κάθε άνεση στο βίο του, για την αιώνια ζωή. Ο Ιησούς Χριστός λέγει στο Ευαγγέλιο: «ος γαρ αν θέλη σώσαι την ψυχήν αυτού, απολέσει αυτήν», δηλαδή όποιος θέλει να σώσει την ψυχή του πρέπει να δώσει τη ζωή του. Αυτό το λόγο ο άγιος Βαραδάτος τον τήρησε κατά γράμμα. Στον καιρό μας εμείς δεν μπορούμε να μιμηθούμε το παράδειγμα τέτοιων Αγίων, δεν είναι όμως χωρίς σημασία ότι τους θαυμάζουμε και τιμάμε τη μνήμη τους. Γινόμαστε κι εμείς, καθώς γράφει ο Μέγας Βασίλειος, «μάρτυρες τη προαιρέσει»! Θέλουμε δηλαδή κι εμείς, αν θα μπορούσαμε, να ήμασταν άγιοι, όπως εκείνοι.

Ο άγιος Βαραδάτος ήταν από την Αντιόχεια, μεγάλη και ονομαστή πόλη της εποχής εκείνης, που μετά τους διωγμούς, υπήρξε η χρυσή εποχή της εκκλησίας. Σε νεανική ηλικία διάλεξε τον ασκητικό βίο κι έζησε όλα του τα χρόνια μέσα σε σωματική κακουχία και στέρηση. Έφτιαξε μια ξύλινη καλύβα, που καλά – καλά δεν τον χωρούσε ούτε ξαπλωμένο ούτε όρθιο και δεν τον προστάτευε ούτε από τη βροχή και το κρύο το χειμώνα ούτε από τον ήλιο και τη ζέστη το καλοκαίρι. Πίστευε, και σωστά το πίστευε, ότι όσο περισσότερο στενεύουμε τον φυσικό κόσμο γύρω μας, τόσο πιο πολύ απλώνεται ο ουρανός μέσα μας, και τόσο πιο πολύ βρισκόμαστε κοντά στο Θεό και στο σωστό δρόμο της σωτηρίας μας. Η αλήθεια είναι πως εμείς δεν τις μπορούμε, μα και δεν τις καταλαβαίνουμε τέτοιες πράξεις των Αγίων.

Είναι φυσικό, γιατί θαρρούμε πως τέτοια μεγάλα και θαυμαστά κατορθώματα είναι μόνο ανθρώπινα έργα. Μα είναι αλήθεια πως αυτά είναι κατορθώματα της πίστης του ανθρώπου και της χάρις του Θεού. Ο Ιησούς Χριστός λέγει στο Ευαγγέλιο ότι «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν», δηλαδή χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάμτε τίποτα. Μα πρέπει να το πούμε κι αλλιώς, ότι κι ο Θεός χωρίς εμάς δεν μπορεί να μας σώσει. Δεν μπορεί, γιατί δεν το θέλει. Ο Θεός θέλει κι ετοίμασε για να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, μα σώζονται όσοι θέλουν. Ό,τι εμείς έχουμε να εισφέρουμε στο έργο του Θεού για τη σωτηρία μας είναι μόνο η θέλησή μας, να θέλουμε δηλαδή να σωθούμε. Χωρίς αυτή τη θέλησή μας και την πίστη ότι ο Θεός θέλει και μπορεί να μας σώσει, δεν γινόμαστε άγιοι ούτε σωζόμαστε.

Έτσι πρέπει να πιστεύουμε κι έτσι να βλέπουμε την άθληση των αγίων Μαρτύρων και την άσκηση των οσίων Ασκητών. Και να τους παρακαλούμε να πρεσβεύουν στο Χριστό, για να μας δίνει πίστη και καλή θέληση. Η πίστη κι η καλή θέληση είναι η

δύναμη των αγίων, με την οποία τραβούν επάνω τους τη χάρη του Θεού. Πίστη και καλή θέληση χρειάζεται και σε μας για να έχουμε τις πρεσβείες των αγίων και τη χάρη του Θεού. Γι' αυτό εορτάζουμε και τιμάμε τη μνήμη των αγίων, γιατί είναι οι προστάτες και ευεργέτες μας. Και γι' αυτό Ορθοδοξία, μαζί με τα άλλα, θα πει τιμή προς τους αγίους του Θεού. Όλη η χώρα μας, που είναι χώρα Ορθόδοξη, είναι γεμάτη εκκλησίες, στα νησιά και στις μεγάλες στεριές, αφιερωμένες σ' όλους τους αγίους.

Είναι λοιπόν μέσα στην ορθόδοξη πίστη και παράδοση ότι εδώ στον τόπο μας βάλλθηκαν οι χριστιανοί να χτίσουν την εκκλησία του αγίου Βαραδάτου και να αρχίσουν να εορτάζουν πάλι πανηγυρικά τη μνήμη του. Δεν μπορούμε να μην εκτιμήσουμε και επαινέσουμε την προσπάθεια αυτή των λίγων Κουβουκλιωτών της Κοζάνης. Μ' αυτή την ευσέβεια οι Έλληνες της Μικρασίας και του Πόντου, φορτωμένοι τις εικόνες και τα ιερά σκεύη των εκκλησιών τους, ήλθαν εδώ και ξανάχτισαν τη ζωή τους. Όλα τα ονόματα των πόλεων και των χωριών, όλα τα ήθη και τα έθιμα του λαού, όλος ο ελληνικός και χριστιανικός πολιτισμός πολλών αιώνων, όλα μεταφυτεύτηκαν από τη Μικρασία και τον Πόντο και ξαναζούν εδώ.

Σε απόσταση δεκαπέντε χιλιόμετρα στα δυτικά της Προύσας ήταν η κωμόπολη Κουβούκλια. Στα δυτικά πάλι της κωμόπολης και σε μικρή απόσταση, επάνω στο δρόμο προς το Δάνσαρι, βρισκόταν η εκκλησία και το προσκύνημα του άη Βαραδά. Όσοι Κουβουκλιώτες ήλθαν στην Κοζάνη, εγκαταστάθηκαν στο μικρό και ομώνυμο συνοικισμό Κουβούκλια, στη μέση του δρόμου από το χωριό Μεσσιανή προς το χωριό Ροδίτη. Αυτοί οι λίγοι άνθρωποι, με τον ενθουσιασμό της πίστης και της ευσέβειας και με την συνδρομή και των άλλων Κουβουκλιατών που είναι στην Ελλάδα και όλων των χριστιανών, έκτισαν την εκκλησία του αγίου Βαραδάτου στις όχθες της λίμνης του Αλιάκμονα, κοντά στη μεγάλη γέφυρα. Ευχόμαστε ο Θεός, με την πρεσβεία του αγίου Βαραδάτου, να ευλογεί το έργο τους, τα σπίτια τους, τη ζωή τους. Αμήν.